RÅDETS HENSTILLING

af 8. juli 2014

om Italiens nationale reformprogram for 2014 og med Rådets udtalelse om Italiens stabilitetsprogram for 2014

(2014/C 247/11)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2 og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker [1], særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer [2], særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget samordning af de økonomiske politikker, som fokuserer på de nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge Europas potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.

(2) På grundlag af Kommissionens forslag vedtog Rådet den 13. juli 2010 en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014), og den 21. oktober 2010 vedtog det en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker [3], som tilsammen udgør de »integrerede retningslinjer«. Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.

(3) Den 29. juni 2012 vedtog medlemsstaternes stats- og regeringschefer en vækst- og beskæftigelsespagt, som udgør en sammenhængende ramme for indsatsen på nationalt plan og på EU-plan samt i euroområdet under anvendelse af alle tilgængelige løftestænger, instrumenter og politikker. De traf beslutning om tiltag, der skal iværksættes af medlemsstaterne, og forpligtede sig navnlig fuldt ud til at nå målene i Europa 2020-strategien og gennemføre de landespecifikke henstillinger.

---

[1] EUT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
[3] Opretholdt for 2014 ved Rådets afgørelse 2014/322/EU af 6 maj 2014 om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker for 2014 (EUT L 165 af 4.6.2014, s. 49).

(4) Den 9. juli 2013 vedtog Rådet en henstilling ([1]) om Italiens nationale reformprogram for 2013 og afgav sin udtalelse om Italiens stabilitetsprogram for 2012-2017. Den 15. november 2013 fremlagde Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 ([2]) sin udtalelse om Italiens udkast til budgetplan for 2014.

(5) Den 13. november 2013 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse ([3]), som markerede starten på det europæiske semester i 2014 for samordning af de økonomiske politikker. Den 13. november 2013 vedtog Kommissionen ligeledes på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen, hvori Italien blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse.

(6) Den 20. december 2013 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne med henblik på sikring af finansiel stabilitet, finanspolitisk konsolidering og tiltag til fremme af vækst. Det understregede behovet for at fortsætte en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, genetablere normale lånevilkår i økonomien, fremme vækst og konkurrenceevne, håndtere arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen og modernisere den offentlige forvaltning.

(7) Den 5. marts 2014 offentliggjorde Kommissionen resultaterne af sin dybdegående undersøgelse for Italiens vedkommende i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. Kommissionen konkluderer af sin analyse, at Italien har uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, som kræver specifik overvågning og beslutsom politisk handling. Den beslutsomme politiske handling og opmærksomhed er navnlig berettiget på grund af den offentlige gælds vedvarende høje niveau sammenholdt med en svag ekstern konkurrenceevne, der har rod i en svag produktionsvækst, hvilket forstærkes af en langvarig ringe vækst.

(8) Den 22. april 2013 afleverede Italien sit nationale reformprogram for 2014 og sit stabilitetsprogram for 2014. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer, er de blevet vurderet sammen.

(9) Formålet med den budgetstrategi, der er skitseret i stabilitetsprogrammet, er at opfylde den mellemfristede målsætning om et strukturelt set balanceret budget senest i 2016, samtidig med at reglen for gæld overholdes i overgangsperioden 2013-2015. I programmet bekræftes den mellemfristede målsætning om en afbalanceret budgetstilling i strukturelle termer, hvilket afspejler kravene i stabilitets- og vækstpagten. Den (genberegnede) strukturtilpasning, der er planlagt i programmet, udgør 0,2 procentpoint af BNP i 2014 og 0,4 procentpoint i 2015. Ifølge programmet berettiges denne begrænsede tilpasning i retning af den mellemfristede målsætning af den alvorlige økonomiske situation og den indsats, som er nødvendig for at gennemføre et ambitiøst strukturreformprogram. Der er bl.a. planlagt flere strukturreformer, hvilket vil påvirke det økonomiske vækstpotentiale gunstigt og med tiden nedbringe den offentlige gældskvote i de kommende år. Den strukturtilpasning, der er planlagt i programmet, gør det muligt for Italien at overholde benchmarket for tilpasning af gældskvoten i overgangsperioden 2013-2015, til en vis grad takket være en ambitiøs privatiseringsplan, som skal gennemføres i perioden 2014-2017 (der beløber sig til i alt 0,7 procentpoint af BNP for hvert år). Det makroøkonomiske scenarie, der danner grundlag for de budgetmæssige fremskrivninger i programmet, som ikke er godkendt af et uafhængigt organ, er en anelse optimistisk – navnlig i programperiodens sidste år.

For 2014 er der planlagt en afvigelse fra tilpasningskursen i retning af den mellemfristede budgetmålsætning, og gentages denne i det følgende år, kunne det anses for væsentligt — også ud fra benchmarket for udgifter. Endvidere er opfyldelsen af budgetmålene ikke til fulde sikret af tilstrækkeligt detaljerede foranstaltninger, og dette gælder navnlig fra 2015. I Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret

([1]) EUT C 217 af 30.7.2013, s. 42.

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet(EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11).

([3]) COM(2013) 800 final.

2014 påpeges en manglende overholdelse af benchmarket for tilpasning af gældskvoten i 2014, idet den planlagte strukturtilpasning (blot 0,1 procentpoint af BNP) ikke når op på den påkrævede strukturtilpasning på 0,7 procentpoint af BNP. Ud fra vurderingen af programmet og Kommissionens prognose i henhold til forordning (EF) nr. 1466/97 finder Rådet, at der er behov for en yderligere indsats, også i 2014, af hensyn til opfyldelsen af kravene i stabilitets- og vækstpagten.

(10) De nylige tiltag til at lette beskatningen af produktionsfaktorerne har haft begrænsede virkninger. Der findes således råderum for yderligere at overflytte skattebyrden til forbrug, fast ejendom og miljø under streng overholdelse af budgetmålene. Hvad angår forbruget, har en revision af de nedsatte momssatser og direkte skatteudgifter afgørende betydning for at forbedre skattesystemets opbygning, idet der tages behørigt hensyn til behovet for at afbøde eventuelle fordelingspolitiske konsekvenser. Hvad angår fast ejendom, vil en revision af matrikulære værdier i tråd med aktuelle markedspriser åbne mulighed for en mere retfærdig periodisk ejendomsbeskatning. De nyligt vedtagne gennemførelsesbestemmelser til skattereformen udgør en mulighed for at føre disse nødvendige reformer ud i livet. I betragtning af udfordringens omfang må indsatsen angående skattestrukturens udformning suppleres med yderligere foranstaltninger for at forbedre skatteforvaltningen og efterlevelsen af skattereglerne og afgørende foranstaltninger for at bekæmpe skatteunddragelse, den sorte økonomi og sort arbejde, der fortsat tynger de offentlige finanser og skattebyrden for skatteydere, som overholder reglerne. Gennemførelsesbestemmelserne til skattereformen indeholder i den henseende flere foranstaltninger, som skal styrke skatteforvaltningen — et omfattende skattegabsansættelses- og overvågningssystem, tiltag for at forbedre forholdet til skatteydere, foranstaltninger til at forbedre inddrivelsen af skattegæld lokalt og styrkelse af skattekontrollen. Beslutningen om at indføre forhåndsudfyldte selvangivelser fra 2015 er et yderligere nyttigt tiltag for at øge efterlevelsen af skattereglerne.

(11) En omhyggelig og hurtig gennemførelse af de vedtagne foranstaltninger udgør fortsat en central udfordring for Italien, såvel hvad angår det at afhjælpe de eksisterende huller i gennemførelsen som at forebygge, at yderligere forsinkelser akkumuleres. En forbedret koordinering og en mere effektiv allokering af kompetencer på de forskellige forvaltningsniveauer er en af de centrale løftestænger, hvormed Italien kan forbedre resultaterne med hensyn til gennemførelsen og overordnet sikre mere smidig politisk handling. Dette kunne med tiden gavne forvaltningen af EU-midler, hvor der hidtil kun er iværksat delvise og ufuldstændige tiltag — navnlig i de sydlige regioner. Forvaltningen af EU-midler lider også fortsat under en mangelfuld administrativ kapacitet og manglende gennemskuelighed, evaluering og kvalitetskontrol. Kvaliteten kunne også øges ved at effektivisere det offentlige, gøre det mere kundeorienteret og indføre tilsvarende ændringer i forvaltningen af de menneskelige ressourcer. Korruption tynger fortsat Italiens produktionssystem og tilliden til de politiske og institutionelle myndigheder i betydelig grad. Forældelsesfristerne må tages op til revision. En effektiv bekæmpelse af korruption forudsætter ligeledes, at der gives tilstrækkelige kompetencer til det nationale center for korruptionsbekæmpelse med henblik på evaluering og gennemsigtighed hos offentlige forvaltninger. Det civile retssystem præges fortsat af ineffektivitet, og virkningerne af de vedtagne foranstaltninger må overvåges nøje.

(12) På grundlag af den målrettede revision af aktivers kvalitet, der sidste år blev udført i den italienske nationalbanks regi, er det stadig vigtigt at forbedre forvaltningen af værdiforringede aktiver og fremme afviklingen heraf for at på ny at sætte banker i stand til at øge långivningen til realøkonomien. De væsentligste tiltag med hensyn til adgang til finansiering er hidtil gået ud på at lette virksomheders adgang til kredit, men udviklingen af andre finansieringsinstrumenter end banklån er stadig begrænset, især for små og mellemstore virksomheder. Der ses med tilfredshed på de initiativer, som er truffet med hensyn til ledelsen af bankers virksomhed — særlig de nye principper, som for nylig er udstedt af den italienske nationalbank. Initiativernes virkninger vil dog afhænge af, at bankerne gennemfører dem på korrekt vis, og at de håndhæves. Der er navnlig fortsat behov for nøje at overvåge nogle af de største andelsbanker (»banche popolari«).

(13) Beskæftigelsessituationen forværredes yderligere i 2013, idet ledigheden steg til 12,2 %, og ungdomsarbejdsløsheden nåede 40 % i Italien. Det at sikre en korrekt gennemførelse og omhyggelig overvågning af de vedtagne arbejdsmarkeds- og lønfastsættelsesreformer har central betydning for at garantere, at de forventede fordele virkeliggøres i form af en forbedret udtrædelsesfleksibilitet og en bedre reguleret indtrædelsesfleksibilitet, et mere helhedsorienteret arbejdsløshedsunderstøttelsessystem og bedre overensstemmelse mellem lønninger og produktivitet. Planer om at effektivisere arbejdsformidlingen gennem en styrkelse af

den offentlige arbejdsformidling er forsinket og må fremskyndes. Foranstaltninger, der tilsigter at skabe øget beskæftigelse på kort sigt, må suppleres af foranstaltninger, der begrænser opsplitningen. Overordnet set præges Italiens arbejdsmarked fortsat af opsplitning og en lav erhvervsfrekvens, hvilket især påvirker kvinder og unge. De begrænsede hidtidige tiltag må derfor udbygges, bl.a. i tråd med ungdomsgarantiens målsætninger. Italien oplever et fald i den disponible husstandsindkomst sammenholdt med stigende fattigdom og social udstødelse, hvilket navnlig påvirker børnefamilier. Italiens sociale udgifter er fortsat i høj grad målrettet de ældre og fokuserer kun i begrænset omfang på aktivering, hvilket begrænser mulighederne for at imødegå risikoen for social udstødelse og fattigdom. Den nyligt indførte pilotsocialsikringsordning sigter mod at tilvejebringe et socialt sikkerhedsnet. Den påtænkte landsdækkende udbredelse heraf vil forudsætte, at de sociale udgifter og tjenester effektiviseres i hele landet.

(14) Der må gøres en indsats for at opgradere uddannelsessystemets præstationer og investeres i menneskelig kapital på alle undervisningsniveauer, dvs. grundskolen samt mellemlang og videregående uddannelse. Lærergerningen karakteriseres af et enstrenget karriereforløb og frembyder kun begrænsede faglige udviklingsmuligheder. Hvis lærernes karrierer diversificeres, og deres karriereforløb i højere grad forbindes med merit og præstationer, kunne dette – koblet med evaluering af skoler generelt — føre til en forbedring af de uddannelsesmæssige resultater. For at sikre en smidig overgang mellem uddannelsessystemet og arbejdsmarkedet har det tilsyneladende afgørende betydning, at praktisk uddannelse i form af mere oplæring på arbejdspladsen og erhvervsuddannelse styrkes og udbredes yderligere i slutningen af mellemlange og videregående uddannelser. Efter lovdekretet af 2013 om dette spørgsmål er det væsentligt at etablere et nationalt register over kvalifikationer for at sikre landsdækkende anerkendelse af færdigheder. Videreudvikles de første tiltag i den retning, og fremskyndes tildelingen af offentlige midler til universiteter og forskningsinstitutter på grundlag af disses forsknings- og undervisningsrelaterede præstationer, kunne dette både bidrage til at opgradere universiteternes kvalitet og potentielt styrke forsknings- og innovationskapaciteten, der stadig halter bagefter.

(15) Der er truffet visse foranstaltninger for at skabe et mere erhvervs- og borgervenligt miljø, men virkningerne heraf hæmmes af forsinkelser af den endelige godkendelse og huller i gennemførelsen. En række flaskehalse hæmmer stadig konkurrencen (beskyttede erhverv, koncessioner/godkendelsesordninger m.v.) inden for liberale serviceydelser, forsikring, brændselsdistribution, detailhandel og posttjenester. Der må også tages hånd om en række svagheder, som påvirker det offentlige indkøbssystem. Det er også vigtigt at øge konkurrencen inden for lokale offentlige tjenesteydelser. Det er særligt vigtigt at gennemføre den nuværende lovgivning om, at eksisterende kontrakter, der ikke overholder EU-lovgivningen om »in house«-kriterier, skal korrigeres senest den 31. december 2014.

(16) Flaskehalse i infrastrukturen hæmmer energimarkedets funktion. På transportområdet må der ofres særlig opmærksomhed og sættes ind over for manglen på intermodal infrastruktur og for italienske havnes vedkommende knapheden på synergivirkninger og forbindelser til baglandet. Italien har områder uden for byerne, som er underforsynede med hensyn til bredbåndsdækning.

(17) Som led i Det Europæiske Semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Italiens økonomiske politik. Den har vurderet det nationale reformprogram og stabilitetsprogrammet. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Italien, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU-regler og -retningslinjer, da der er behov for at styrke Unionens samlede økonomiske styring, ved at der fra EU-plan gives input til kommende nationale beslutninger. Dens henstillinger som led i det europæiske semester er afspejlet i henstilling 1-8.

(18) På baggrund af denne vurdering har Rådet gennemgået stabilitetsprogrammet og Rådets udtalelse [1] afspejles især i henstilling 1.

(19) På baggrund af Kommissionen dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram og stabilitetsprogrammet. Rådets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles især i henstilling 1 til 8 nedenfor.

[1] I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

(20) Inden for rammerne af det europæiske semester har Kommissionen også foretaget en analyse af den økonomiske politisk i euroområdet som helhed. På dette grundlag har Rådet udstedt specifikke henstillinger rettet til de medlemsstater, der har euroen som valuta [1]. Som et land, der har euroen som valuta, bør Italien også sikre fuld og rettidig gennemførelse af de nævnte henstillinger —

HENSTILLER, at Italien i perioden 2014-2015 træffer foranstaltninger med henblik på følgende:

1. Der bør strammes op på budgetforanstaltningerne for 2014 i lyset af den opståede afvigelse i forhold til kravene i stabilitets- og vækstpagten, dvs. reglen for gældsnedbringelse, ifølge Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2014, og der bør sikres fremskridt hen imod den mellemfristede målsætning. I 2015 bør der strammes mærkbart op på budgetstrategien for at sikre overensstemmelse med kravet om gældsnedbringelse og for at nå den mellemfristede målsætning. Derefter bør det sikres, at den offentlige gæld bringes ind på en tilstrækkeligt nedadgående kurs, den ambitiøse privatiseringsplan bør føres ud i livet, der bør gennemføres en vækstfremmende finanspolitisk tilpasning, der bygger på de bebudede betydelige besparelser hidrørende fra en varig forbedring af de offentlige udgifters produktivitet og kvalitet, samtidig med at vækstfremmende udgifter såsom FoU, innovation, uddannelse og afgørende infrastrukturprojekter bevares. Finansrådets uafhængighed bør garanteres, og det bør gøres fuldt operativt snarest muligt og ikke senere end september 2014 i rette tid til at vurdere udkastet til budgetplan for 2015.

2. De skattemæssige byrder bør omplaceres yderligere fra produktionsfaktorer til forbrug, fast ejendom og miljø under overholdelse af budgetmålene. Til dette formål evalueres effektiviteten af den nylige reduktion af skattekilen, og finansieringen heraf må sikres for 2015. Anvendelsesområdet for direkte skatteudgifter skal undersøges, og skattegrundlaget bør udvides, navnlig med hensyn til forbruget. Der bør sikres en mere effektiv miljøbeskatning, bl.a. på punktafgiftsområdet, og de miljøskadelige støtteordninger bør fjernes. Gennemførelsesbestemmelserne til skattereformen bør føres ud i livet senest i marts 2015, bl.a. bør de dekreter, som fører til reformen af det matrikulære system, vedtages for at sikre, at reformen af ejendomsbeskatningen bliver effektiv. Overholdelsen af skattereglerne bør forbedres yderligere ved at øge skattesystemets forudsigelighed, forenkle procedurer, styrke inddrivelsen af skyldig skat og modernisere skatteforvaltningen. Kampen mod skatteunddragelse bør videreføres, og der bør træffes yderligere foranstaltninger over for den sorte økonomi og sort arbejde.

3. Som led i en bredere indsats for at forbedre den offentlige forvaltnings produktivitet må kompetencerne afklares på alle forvaltningsniveauer. En bedre forvaltning af EU-midlerne bør sikres gennem en beslutsom indsats for at styrke den forvaltningsmæssige kapacitet, gennemsigtighed, evaluering og kvalitetskontrol både på nationalt og regionalt niveau, særlig i de sydlige regioner. Korruptionsbekæmpelsens effektivitet bør styrkes yderligere bl.a. ved at revidere forældelsesfristerne senest ved udgangen af 2014, og den nationale korruptionsbekæmpelsesmyndigheds beføjelser bør styrkes. Virkningerne af de vedtagne reformer bør overvåges rettidigt for at øge det civile retssystems produktivitet med henblik på at sikre dets effektivitet og om fornødent vedtage supplerende foranstaltninger.

4. Banksektorens modstandsdygtighed bør styrkes, og dens kapacitet til at forvalte og afvikle værdiforringede aktiver bør sikres, således at långivningen til realøkonomien kan genoptages. Virksomheders adgang til anden finansiering end banklån bør fremmes, navnlig for små og mellemstore virksomheder. En produktiv virksomhedsledelsespraksis bør fortsat fremmes og overvåges i hele banksektoren med særlig vægt på store andelsbanker (»banche popolari«) og fondes rolle med henblik på at forbedre effektiviteten af deres finansielle formidling.

5. Senest ved udgangen af 2014 bør der foretages en evaluering af arbejdsmarkeds- og lønfastsættelsesreformernes virkninger for jobskabelse, afskedigelsesprocedurer, det tvedelte arbejdsmarked og omkostningskonkurrenceevnen, og behovet for yderligere tiltag bør vurderes. Der bør arbejdes på at indføre en mere omfattende social beskyttelse af de ledige, men samtidig begrænse anvendelsen af løntilskudsordninger med henblik på at lette omfordeling af arbejdskraften. Sammenhængen mellem aktive og passive arbejdsmarkedspolitikker bør styrkes — i første omgang med en udførlig køreplan for foranstaltninger senest til december 2014, og den offentlige arbejdsformidlings samordning og præstationer bør styrkes på landsplan. Der bør vedtages effektive foranstaltninger for at øge kvinders beskæftigelse ved at mindske de skattemæssige negative incitamenter

[1] Se side 141 i denne EUT.

for sekundære forsørgere senest i marts 2015 og sørge for passende daginstitutionspladser. Der bør tilvejebringes egnede tjenester i hele landet til unge, som ikke er registreret, og sikres et større engagement fra den private sektor med hensyn til at tilbyde praktikpladser og lærlingeuddannelser senest ved udgangen af 2014 i tråd med ungdomsgarantiens målsætninger. Eksponering for fattigdom og social udstødelse bør imødegås, den nye pilotsocialsikringsordning bør opskaleres under overholdelse af budgetmålene, der garanterer et passende fokus, streng konditionalitet og territorial ensartethed, og sammenhængen med aktiveringsforanstaltninger bør styrkes. Familieydelsesordninger og tjenester af god kvalitet, der begunstiger lavindkomsthusholdninger med børn, bør effektiviseres.

6. Det nationale system til evaluering af skoler bør gennemføres for med tiden at forbedre skolers præstationer og nedbringe skolefrafaldet. Anvendelsen af oplæring på arbejdspladser bør øges i slutningen af mellemlange erhvervsuddannelser, og erhvervsorienterede videregående uddannelser bør styrkes. Der bør etableres et register over kvalifikationer for at sikre en bred anerkendelse af færdigheder. Det bør sikres, at den offentlige finansiering i højere grad tilgodeser kvaliteten inden for videregående uddannelse og forskning.

7. Den udestående lovgivning og andre tilsvarende foranstaltninger, som tilsigter at forenkle lovrammerne for virksomheder og borgere og lukke huller i gennemførelsen af den eksisterende lovgivning, bør godkendes. Markedsåbning bør fremmes, og de resterende hindringer og restriktioner for konkurrencen inden for liberale og lokale offentlige serviceydelser, forsikring, brændselsdistribution, detailhandel og posttjenester bør ophæves. De offentlige indkøbssystemers produktivitet bør forbedres, navnlig ved at strømline procedurer og herunder sikre en bedre anvendelse af e-indkøb, rationalisering af de centrale indkøbsorganer og sikring af, at reglerne anvendes korrekt i faserne før og efter tildeling. Inden for lokale offentlige serviceydelser bør der sikres en streng gennemførelse af lovgivningen om, at kontrakter, der ikke overholder kravene til »in house«-tildelinger, skal korrigeres senest den 31. december 2014.

8. Det bør sikres, at transportmyndigheden hurtigt og senest i september 2014 gøres fuldt operativ. Listen over strategisk infrastruktur i energisektoren bør godkendes, og havneforvaltningen og forbindelser til baglandet bør forbedres.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. juli 2014.

På Rådets vegne

P. C. PADOAN

Formand